

Per favore mandatemi le vostre traduzioni a lrocchi@units.it

Ahmet Kadiköy'de oturuyor. O doktor ve Taksim'de bir hastanede çalışıyor. Her sabah Kadiköy'den Taksim'e dolmuşla gidiyor. Bu Ahmet için biraz zor, çünkü Kadiköy Taksim'e çok yakın değil ve sabahları genellikle trafik çok kötü oluyor. Ahmet her gün çok çalışıyor, yoruluyor ama hiç şikâyet etmiyor, çünkü onun için [= per lui] işi çok önemli. İş geç bitiyor. Ahmet hastaneden çıkıyor ve bazen Taksim'de biraz geziyor. Genellikle vitrinlere bakıyor, alışveriş yapıyor, sonra bir barda oturuyor ve bira içiyor. Bazen de arkadaşlarıyla sinemaya gidiyor veya onlarla bir lokantada yemek yiyor. Sonra eve dönüyor, duş alıyor ve hemen yatıyor.

Note:

- 1) Kadiköy e Taksim sono due quartieri di İstanbul.
- 2) Il *dolmuş* è una specie di tassì collettivo. Nella traduzione mantenete la parola turca.

1. Kardeşiniz istasyona gidiyor mu?
2. Bu akşam biz değil [= non noi], çocuklarımız sinemaya gidiyorlar.
3. Kızım oturma odasında annesiyle konuşuyor.
4. Siz Amerikalı mısınız? – Hayır, çok arkadaşım Amerikalı, ben İngilizim.
5. Bu otelden hoşlanmıyorum. Başka bir otele taşınmak istiyorum.
6. Şimdi ders çalışıyorum, sonra arkadaşlarımla tiyatroya gidiyorum.
7. Şu bebek senin oğlun mu? – Hayır, benim kızım var, erkek evladım yok.
8. Odam pek küçük. Otelinizde boş bir oda var mı? – Maalesef yok.
9. Evimizde çok şey yok, çünkü biz yoksul bir aileyiz.
10. Bahçemizde bir ağaç var, fakat bu yıl meyve vermiyor.
11. Sen Türkiye'ye uçakla mı geliyorsun yoksa trenle mi?
12. Bu akşam için üç biletim var; bizimle [= con noi] birlikte geliyor musun? – Maalesef vaktim yok; yarın sabah Ankara'ya gidiyorum, bu gece erken yatmak istiyorum.